

PODNOSEK (1) *sb m*

G pl podnosk(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uderzenie pod nos; przen: dokuczanie, uszczypliwość:

Zwrot: »podnoski dawać«: Wdy w. m. panie Derfniaku páná Boiánowfskiego wydác niechcefz/ ábyś niemiał białyngłowam podnoskowi dáwác GórnDworz Mm7.

KW, MM